

Naturreservatet Jursla gammelskog utgörs av ett för Kolmården representativt skogsklätt sprickdalslandskap, blockrikt med svallsediment och lite morän mellan en stor mängd hållmarker och branter. Berggrunden i området utgörs av olika kvarts-, fältspat- och glimmerrika gnejsiga sedimentära bergarter från den svekokarelska bergkedjeveckningen. Hållmarkstallskogar och tallblandskogar dominerar, med granblandskog i sänkorna. Lövinslaget är ofta mycket litet, men i några av områdena uppgår det till ca 30 %. I ett mindre område längs en bäck dominerar lövträden. En stor andel av skogen har hög ålder och en naturskogsartad karaktär vilket gynnar många djur, svampar, mossor och lavar. De äldre skogarna i området har en hög grad av orördhet tack vare en brant och blockrik terräng. Vegetation och flora Skogen är mångformig med berg, stup (flera syd- och nordbranter), block och sänkor. Vanligast är hållmarkstallskog och tallblandskog, i sänkornas rikare miljöer dominerar gran. De bergiga tallmiljöerna präglar naturen i området och en stor del av reservatet domineras av tall. Detta är en naturlig följd av områdets sura berggrund och topografi med flera höjder med berg i dagen och med inget eller tunt jordlager. I sänkorna mellan bergen blir jordarna mer innehållsrika och tallstammarna står tätare och grövre och blandas upp med gran, björk och asp. I Kolmården, som hör till det sydöstsvenska brandbältet har naturliga skogbränder med olika mellanrum, beroende av klimat och markförhållanden, gett särskilda förutsättningar för skogsekosystemets artsammansättning och dynamik. Men i takt med att de ekonomiska intressena växt sig starkare i skogen under de senaste 150-200 åren har skogbränder bekämpats allt effektivare. I Jurslaskogen har det med all säkerhet brunnit ofta innan dess. Markväxtligheten i torra-medelfuktiga skogar domineras av renlavar, väggmossa, husmossa, blåbär, lingon och kruståtel. Här finns även inslag av typiska barrskogsörter som skogsstjärna, ängskovall, ekorrbär, harsyra och olika pyrolaarter bl.a. den sällsynta rylen. På de små myrmarkerna dominerar vitmossorna i bottenskiktet och bland kärlväxterna pors, skvattram, odon, blåbär och lingon. Utöver vardagsarterna finns en rad arter som visar på tallmiljöernas ålder och variationsrikedom med inslag av t ex senvuxna ekar och granar och rikare miljöer med lövträd. Här finns bl.a: knärot, slankstarr, vispstarr, slätterfibbla, skuggmossa, blåmossa, talticka, ullticka, blomkålssvamp, kattfotslav, vedtrappmossa och några ovanliga marksvampar som dropptaggsvamp, svart taggsvamp och kandelabersvamp. Ryggradslösa djur Ingen generell undersökning av ryggradslösa djur har gjorts i skogsdelen av reservatet. Men i samband med naturvärdesinventeringar i skogsområdet har gnagspår påträffats av svart praktbagge, granbarkgnagare, bronsbjon och grön aspvedbock. Fåglar I området finns typiska barrskogsfåglar som t ex tofsmes, svartmes, blåmes, kungsfågel, nötväcka, större hackspett och järpe men även mer lövföredragande arter som entita, mindre hackspett, gröngöling, stjärtmes och trädkrypare har observerats.

Jursla gammelskog är ett barrskogsområde av nationellt värde med naturskogsartad tallskog, typiskt för Kolmården. Reservatet innehåller alla de komponenter som är viktiga för bevarandet av en stor biologisk mångfald med inslag av hotade, sällsynta och minskande arter. Här i rymns många arter knutna till naturskogsartad skog med tallmiljöer, men också med inslag av äldre gran, sumpskog och löv. Området är också viktigt för det rörliga friluftslivet.